

deri, som saa siden kan blive Genstand for en Fortolkning, da han maatte ellers ikke faar den. Der er nu f. Eks. Hundespørgsmaalet! Er det ikke en kommiss Vandring, dette Hundespørgsmaal har gjort, siden Loven kom ud? Ministeriet svarer i Ost og Domstolene i Vest, det ene Amtsraad saa og det andet saa, indtil Sagen nu endelig er kommen i No, efterat Domstolene have sagt deres Mening. Det er vel et enkelt Tilfælde, men der kan nævnes mange flere, og det var rart, hvis det kunde undgaas. Jeg vil sige, at det, der her er foreslaaet, maatte ikke er saa galt, men det vil dog være vanskeligt for Menigmand at læse denne Tilføjeelse. Lad os ikke være bange for at gøre Lovene udførlige, saa blive de forstaaelige og mere sammenhængende i Tanken; de gamle Love derimod have ofte en underlig Udførlighed, kunde man synes, og man kan sige, at det behøves ikke, men der er dog maatte derved taget Sigte paa, at de skulle kunne læses af enhver Mand, saaledes at han ikke skal kunne godskrive sig Ukyndighed eller Mangel paa Forstaaelse. Han bliver alligevel dømt. Dog dette er kun sagt i al Almindelighed. Men det foreligger jo ikke i Ojeblikket, og efter Forretningsordenen maa jeg jo holde mig til, hvad der her foreligger. Det synes jo at være en Pligt efter § 8, kun er det ikke i Konsekvens med det øvrige. Tanken kan være grumme rigtig. Saa er der nogle Forslag, som ere omtalte af den sidste ærede Taler, nemlig Forslagene under Nr. 16 og 17 til § 11. Jeg kan ikke gaa med til § 11 i dens nuværende Affattelse, jeg læser den nemlig saaledes: „Pligtig til at modtage Befikkelse af enhver . . . Mand“; saa er der altsaa ingen Indskrænkning, det er ikke enhver snekastningspligtig Mand, men det er enhver Mand. Der kan begaas megen Uretfærdighed, navnlig som Loven staar, og det er ogsaa det, det ærede Udvalg har haft bestemt Sigte paa, hvad jeg glæder mig over. Den hidtilværende Ordning har paaført mangan Smaamand et aldeles urimeligt Spild af Tid; for at nævne et enkelt Eksempel er der en, der fortalte mig — det var en Husmand —, at han i et Aar efter de gældende Regler havde maattet udføre 18 Dages Arbejde som Snefoged uden en Dres Betaling. Derfor mener jeg for det første, at det kan undgaas ved Udvalgets Forslag, saa er han sitter paa at faa en ordentlig Dagløn, hver Gang han er Snefoged, saa læmper det paa det; men hvis det skal staa saaledes, som det staar i Lovforslaget, at der kan tilstaa Snefogderne Løn med Amtsraadets Samtykke, saa skal Sogneraadet altsaa til Amtsraadet, og saa skal han vente paa

sin Løn. Nej, den maa han have, naar han har gjort sit Arbejde. Naa, der siges et Sted i Vædringsforslaget Nr. 17, at Sogneraadet kan bemyndige Snefogderne til at paalægge snekastningspligtige at besøge Tilfælgelser, gaar det lidt for vidt med kommunale Ombud, hvor et Sogneraad kan bemyndige en underordnet Bestillingsmand som sin Snefoged ved at sige til den og den: Nu skal du være min Medhjælper; det forekommer mig, at det vilde være en mere anstændig Form, hvis det skal staa der, om der stod: Hvis det ikke tilstaa, skal Sogneraadet tilforordne sine Snefogder Medhjælper ved Snekastningstilfælgelser. Nu overlade til Snefogderne at bestemme: Nu skal du og du paantage dig et bestemt borgerligt Ombud, det er efter min Formening at gaa udenfor rimelige Grænser ved Paalægning af kommunale Ombud. Hvorvidt iøvrigt Vædringsforslagene Nr. 16 og 17 ere i Strid med hinanden, skal jeg ikke nærmere undersøge, derimod vil jeg bestemt fastholde, at Reglen bliver den, der staar under Nr. 16. Jeg er ganske enig med den ærede foregaaende Taler i, at Tilfælgelse til Snekastning er ogsaa en Snefogedbestilling, og den Tid, der anvendes derpaa, maa jo komme ind under det ærede Udvalgs Forslag under Nr. 16. Det er blot hovedsagelig de to Spørgsmaal, jeg retter til Dem: om De ikke vil gøre Retfærdighed mod Kommunerne ved at paalægge Skovejerne en virkelig positiv Udgift, der staar i passende Forhold til den Byrde, som Vejens Ryddeligørelse gennem Skovene paalægger Kommunerne; og for det andet: om De ikke vil stille denne Stigningsstala noget anderledes, saa at den i Virkeligheden ikke bliver fordelagtigere for de større end for de mindre Skriforsnbesiddere; for det tredje: hvorledes kan der raades Bod paa, at denne Lov gør Forandring i de kommunale Vælgeres Antal?

Indenrigsministeren (Ingerslev):

Den ærede Ordfører erklærede sig ligesom Udvalget enig i det Grundlag, her er foreslaaet for den nye Ordning af Snekastningspligten, idet den i Stedet for at hvile paa Personer, eller rettere paa Personer, knyttede til beboede Steder paa Landet, særlig overføres til at være en kommunal Byrde og altsaa administreres af Kommunen, medens den Administration, der hidtil var hos Øvrigheden, gaar over til at blive en Tilhynsret eller Tilhynspligt. Jeg behøver altsaa ikke at komme ind paa Lovforslagets Princip, jeg kan gaa over til at omtale de stillede Vædringsforslag. Jeg er ikke saa heldig at være helt enig med det ærede Udvalg, ikke i